

Bilag 4.

Til Folketingets Lønningsudvalg.

Det af Roskilde Konvent nedsatte Udvalg har igen været samlet og vedtog blandt andet at rette følgende nye Henvendelse til det højtærede Lønningsudvalg:

Da vi havde Foretræde hos Lønningsudvalget, rettede dettes Formand det Spørgsmaal til os, om vi kunde tænke os en Reduktion i Lønssatserne, naar vi derved vandt, at der blev flere Embeder i 1ste og 2den Klasse. Efter at have overvejet denne Sag tillader vi os herved at udtale, at Udvalget principielt maa fastholde de i vor tidligere Henvendelse til Lønningsudvalget fremsatte Synspunkter, nemlig Ønsket om

- 1) at 100 Embeder oprykkes fra 3die Klasse til de højere Klasser,
- 2) at 2den og 3die Klasse faar et Løntillæg til henholdsvis paa 480 Kr. og 360 Kr., saaledes at disse Klassers Slutløn bliver henholdsvis 6 840 Kr. og 6 000 Kr.

Det vil heraf ses, at vi paa ingen Maade kan tænke os en *almindelig* Reduktion i Lovforslagets Lønssatser.

Skulde det imidlertid vise sig umuligt uden Afslag at opnaa de ovenfor nævnte to Forbedringer af Lovforslaget, og vore principielle Ønsker altsaa ikke lader sig gennemføre, vil vi efter vort nøje Kendskab til Præstestandens Anskuelse udtale som vor Overbevisning, at det mindste Krav med Hensyn til Forbedringer i Lovforslagets §§ 3—5 er, at det ovenfor anførte gennemføres med følgende to Indskrænkninger:

- 1) at Begyndelseslønnen i 1ste Klasse nedsættes noget,
- 2) at Oprykningen af de 100 Embeder fra 3die Klasse kun sker til 2den Klasse.

Finder disse to Mindsteforbedringer ikke Sted, vil Præstestanden med den største Utilfredshed modtage den nye Lønningslov og føle sig paa det stærkeste skuffet i de Forventninger, der knyttede sig til Revisionen af Loven af 1913; thi baade naar Hensyn tages til de forandrede Levevilkaar (Dyrtiden) og til Antallet af Embeder i de forskellige Klasser (Lov af 1913: $\frac{1}{3}$ af Embederne i hver Klasse; Lovforslaget: $\frac{1}{6}$ i 1ste Klasse, godt $\frac{1}{3}$ i 2den Klasse, næsten Halvdelen i 3die Klasse), viser Lovforslaget sig at være en Foringelse i Forhold til Loven af 1913.

Dertil kommer, at Præster, selv naar deres Stilling sammenlignes med de ugunstigst stillede Tjenestemænd med akademisk Uddannelse (Lærerne ved Statens højere Almenskoler), har ringere Kaar end disse, blandt andet derved, at disse Tjenestemænd paa flere Maader har naturlig Adgang til Ekstraindtægter.

Endvidere henviser vi til, at Præsternes Forflyttelsesmaade er kvalitativt forskellig fra andre Tjenestemænds (Menighedsraadenes Indstillingsret), hvoraf følger, at en Præstelønningslov, der fastholder Klassesystemet, nødvendigvis bør gøre Overgangen fra 3die til 2den Klasse saa let som muligt.

Endelig gør vi opmærksom paa, at hvis de i nærværende Henvendelse omtalte Mindsteforbedringer ikke gennemføres, vil Præster, der meget ofte kommer i Embede med en ikke ubetydelig Gæld fra deres Studietid, blandt andet ikke være i Stand til at give dem af deres Børn, hvis Anlæg kunde gøre det ønskeligt, en Uddannelse, som kræver særlig Støtte fra Forældrenes Side.

Inden vi slutter denne Skrivelse, tillader vi os endnu særlig at henlede Opmærksomheden paa det meget ønskelige i, at der finder en Ændring Sted med Hensyn til § 14, Stykke 1 og 2, jfr. vor første Henvendelse til Lønudvalget.

Selvfølgelig raader Lovgivningsmagten til syvende og sidst for Lovforslagets endelige Skikkelse, og de nuværende Præster er nødte til at modtage Loven, som den bliver, men skulde vore Ønsker ikke blive til Virkelighed og Præstestandens Kaar derved bliver væsentlig ringere, end de berettigede Hensyn maatte kræve, vil Tilgangen til Standen være alvorligt truet.

Terslev Præstegaard pr. Haslev, den 16. September 1919.

Paa Udvalgets Vegne
A. Birke.